

Sygn. akt: I C 1268/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

N., 23 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2015 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko M. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. W. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1.230,10 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści złotych dziesięć groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) od dnia 27 listopada 2014 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego M. W. na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 204,64 zł (dwieście cztery złote sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu części kosztów postępowania,

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. w pozwie z dnia 9 grudnia 2014 r. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. W. kwoty 1.365,10 zł (w tym kwoty 1.000 zł tytułem należności głównej, będącej kwotą pożyczki, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 27.11.2014 r. do dnia zapłaty; kwoty 230,10 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości czterokrotnej stopy lombardowej za faktyczne opóźnienie w spłacie pożyczki; kwoty 135 zł tytułem opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne, naliczonej zgodnie z umową pożyczki wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty) oraz o zasądzenie kosztów postępowania w sprawie, w tym kosztów opłaty sądowej w kwocie 30 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów prowizji e-C. w wysokości 0,38 zł.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy pożyczki zawartej z (...) sp. z o. o. Dalej w uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że (...) sp. z o. o. zawarła

z pozwanym umowę pożyczki nr (...). Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym V., jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki. Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o. W związku z zaakceptowaniem przez pozwanego warunków umowy pożyczki powód w dniu 17 kwietnia 2013 r. udzielił pozwanemu pożyczki. Pozwany zobowiązał się do zwrotu pożyczkodawcy kwoty pożyczki wraz z należnymi prowizjami za jej udzielenie, opłatami i odsetkami przelewem na rachunek bankowy do dnia 16 maja 2013 r. W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość naliczenia odsetek za zwłokę w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Strona powodowa podniosła też, że zgodnie z umową pożyczki w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkobiorca mógł zostać obciążony kosztami windykacyjnymi w kwocie 135 zł. Pożyczkobiorca został obciążony kosztami wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową w kwocie 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty, 45 zł za przesłanie drugiego wezwania do zapłaty, 55 zł za wysłanie trzeciego wezwania do zapłaty.

Dalej powód stwierdził, że (...) sp. z o. o. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. (działająca w dniu zawarcia umowy pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W.) zawarły w dniu 30 listopada 2014 r. umowę ramową kredytowego instrumentu pochodnego, stanowiącą podstawę przeniesienia wierzytelności z pożyczek udzielonych przez (...) sp. z o. o. (...) sp. z o.o. SKA nabyła wierzytelność wobec pozwanego w dniu 19 grudnia 2013 r. Jako podstawę prawną roszczenia strona powodowa wskazała artykuł 509 k.c.

W piśmie procesowym z dnia 4 marca 2015 r. stanowiącym uzupełnienie braków formalnych pozwu (k. 10-15) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości

Pozwany M. W. mimo prawidłowego wezwania na rozprawę dnia 23 września 2015 r. nie stawiał się na tę rozprawę i nie wniósł odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. W. dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym spółki (...), jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) spółka z o. o. Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek (...) sp. z o. o. gdzie w tytule przelewu pozwany umieścił zdanie „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl nr (...)”.

Dowód: wyciąg z rachunku bankowego (...) k. 64

(...) sp. z o. o. zawarła z pozwanym M. W. umowę pożyczki nr (...), udzieloną w ramach ramowej umowy pożyczki. Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany zgodnie z umową otrzymał pożyczkę w wysokości 1.000 zł, którą miał spłacić do 17 maja 2013 r. W związku z zaakceptowaniem przez pozwanego warunków umowy pożyczki (...) spółka z o. o. w dniu 17 kwietnia 2013 r. przelała na rachunek pozwanego kwotę 1.000 zł.

Zgodnie z § 10 ramowej umowy pożyczki w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do naliczania odsetek za zwłokę w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz podjęcia działań mających na celu zwrot pożyczki. Pożyczkobiorca mógł być obciążony kosztami wezwań do zapłaty przesyłanych drogą pocztową w kwocie: 35 zł za pierwsze wezwanie do zapłaty wysłane po upływie 15 dni od terminu spłaty pożyczki, 45 zł za przesłanie drugiego wezwania do zapłaty, po upływie 30 dni od terminu spłaty pożyczki oraz 55 zł za wysłanie trzeciego wezwania do zapłaty po upływie 45 dni od terminu spłaty pożyczki

W dniu 17 czerwca 2013 spółka z o. o. (...) wystosowała do pozwanego M. W. pisemne upomnienie wskazując, że pozwany przekroczył termin spłaty pożyczki i jego zobowiązanie z odsetkami i opłatą za upomnienie wynosi 1.049,50 zł. Zaległa należność miała być wpłacona do dnia 27 czerwca 2013 r. Następnie spółka (...) w dniu 17 lipca 2013

r. skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 1.107,20 zł, na którą składała się kwota pożyczki wraz z odsetkami, prowizją i opłatami za wezwanie do zapłaty i upomnienie. Pozwany został wezwany do spłaty zadłużenia do dnia 27 lipca 2013 r. W dniu 16 sierpnia 2013 r. spółka z o. o. (...) wystosowała do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty domagając się zapłaty kwoty 1.174,90 zł w terminie 2 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: potwierdzenie warunków umowy pożyczki nr (...) k. 59, upomnienie i wezwania do zapłaty k. 60-62, wyciąg z rachunku bankowego (...) k. 64, ramowa umowa pożyczki k. 54-58.

(...) sp. z o. o. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. zawarły w dniu 30 listopada 2013 r. w języku angielskim umowę ramową 2002, zgodnie z którą strony każdorazowo dokonują płatności lub przeprowadzą dostawę, o której mowa w potwierdzeniu, które zostanie przez nią sporządzone z zastrzeżeniem pozostałych postanowień umowy. W załączniku do umowy jej strony oświadczyły, że (...) sp. z o. o. jest spółką prawa polskiego, której głównym zakresem działalności jest udzielanie krótkoterminowych pożyczek na rzecz osób fizycznych poza systemem bankowym, głównie za pośrednictwem Internetu. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. jest spółką prawa estońskiego, której głównym celem jest oferowanie za opłatą instrumentów finansowych stanowiących ochronę przed m. in. ryzykiem kredytowym. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w W. miała przejąć na podstawie tej umowy od spółki (...) funkcję zarządzania i obsługi ryzykiem kredytowym za co miała otrzymać od spółki (...) wynagrodzenie. Do umowy tej miały zastosowanie przepisy prawa angielskiego.

W dniu 19 grudnia 2013 r. (...) sp. z o. o. sporządziła zawiadomienie o zdarzeniu kredytowym skierowane do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W., w którym wskazano, że nawiązuje ono do transakcji kredytowego instrumentu pochodnego. Jako zdarzenie kredytowe podano brak zapłaty w odniesieniu do klientów (...) pomiędzy 30 listopada 2013 r., a 18 grudnia 2013 r. Tego samego dnia (...) sp. z o. o. sporządziła też skierowane do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W. zawiadomienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą. Do zawiadomienia dołączono załącznik zawierający wykaz wierzytelności w tym wierzytelność z umowy nr (...) w kwocie 1.181,60 zł. Wcześniej 17 grudnia 2013 (...) sp. z o. o. sporządziła skierowane do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej w W. potwierdzenie transakcji kredytowego instrumentu pochodnego.

Zgodnie z protokołem Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki pod firmą (...) sp. z o. o. SKA sporządzonym w dniu 21 stycznia 2014 r. w formie aktu notarialnego (...) sp. z o. o. stała się komplementariuszem w (...) sp. z o.o. SKA. W związku ze zmianą komplementariusza (...) sp. z o. o. SKA zmienił swoją nazwę na (...) sp. z o.o. SKA

Dowód: umowa ramowa 2002 z 30.11.2013 r. wraz z załącznikiem k. 19-24, zawiadomienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą wraz z załącznikiem k. 25-29, potwierdzenie transakcji kredytowego instrumentu pochodnego k. 30-49, zawiadomienie o zdarzeniu kredytowym k. 50-51, protokół Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) spółki z o. o. SKA w W. k. 52-53.

W dniu 28 listopada 2014 r. (...) sp. z o.o. SKA w W. wystosowała do pozwanego M. W. na adres jego poczty elektronicznej wezwanie do zapłaty należności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 10 maja 2013 r. nr (...) wskazując, że jego zobowiązanie z odsetkami, prowizją i opłatami windykacyjnymi wynosi 1.365,76 zł. Zaległa należność miała być wpłacona w ciągu 5 dni od otrzymania wezwania na wskazany w wezwaniu numer rachunku bankowego (...).

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 63.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenia z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego M. W. z firmą (...) spółką z o. o. w W. dnia 17 kwietnia 2013 r. nr (...).

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

Po myśli art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Biorąc pod uwagę powyższe wskazać należy, iż w toku bieżącego postępowania strona powodowa wykazała fakt, że pozwany zaciągnął pożyczkę krótkoterminową nr (...) w kwocie 1.000 zł w (...) spółka z o. o. w W. z terminem spłaty do 17 maja 2013 r. oraz, że pożyczka ta nie została w terminie spłacona na rzecz tej spółki, a spółka ta wystosowała do pozwanego upomnienie i 2 wezwania do zapłaty.

Strona powodowa udowodniła także dowodami z dokumentów, że na podstawie umowy ramowej i wynikających z niej udokumentowanych dalszych czynności wierzytelność ta pod koniec stycznia 2014 r. została przeniesiona na rzecz (...) sp. z o.o. SKA w W.. W każdym wypadku umowy kredytu konsumenckiego wymagała ona formy pisemnej (art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 o kredycie konsumenckim, Dz. U. 2014.1497 ze zm.). Tym samym także dla przelewu wierzytelności konieczne było zachowanie tego rygoru (art. 511 k.c.). Przeniesienie wierzytelności na stronę powodową zostało udokumentowane dowodami z dokumentów tj. umową ramową 2002 z 30.11.2013 r. wraz z załącznikiem k. 19-24, zawiadomieniem o rozliczeniu z fizyczną dostawą wraz z załącznikiem k. 25-29, potwierdzeniem transakcji kredytowego instrumentu pochodnego k. 30-49, zawiadomieniem o zdarzeniu kredytowym k. 50-51, protokołem Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) spółki z o. o. SKA w W. k. 52-53. W szczególności w załączniku do zawiadomienia o rozliczeniu z fizyczną dostawą zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanego.

Tak więc wobec powyższego roszczenie uwzględniono w całości co do należności głównej i odsetek.

Roszczenie strony powodowej zostało natomiast oddalone w zakresie opłat za wezwania do zapłaty (opisanych w pozwie jako opłaty manipulacyjne) w kwocie 135 zł. Zdaniem Sądu opłaty te są nieadekwatne do czynności dokonywanych przez wierzyciela. Zastosowanie takich opłat stanowi próbę obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Strona powodowa nie przedłożyła żadnych dowodów na okoliczność rzeczywistych kosztów tych wezwań, zaś umowne postanowienia dotyczące opłat za czynności windykacyjne stanowią klauzulę abuzywną (tak wskazano w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w W. z dnia 27 kwietnia 2012 r. sygn. akt. XVII AmC 5533/11).

Zgodnie natomiast z przepisami art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl § 2 k.p.c. w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie pozwany nie udzielił odpowiedzi na pozew jak i nie stawił się na rozprawę, zatem wystąpiły przesłanki do wydania wyroku zaocznego. Jednakże w ocenie Sądu zasądzenie kosztów wezwań i upomnień w kwocie 135 zł stanowiłoby obejście przepisów o odsetkach maksymalnych.

Zdaniem Sądu żądanie przez stronę powodową tych kosztów w wysokości 135 zł jest sprzeczne z postanowieniami przepisów art. 385¹ k.c. Przepis § 1 wyżej wskazanego artykułu stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Norma prawna zawarta w przepisie kolejnego paragrafu stanowi, że jeżeli postanowienie

umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie. Z kolei przepis art. 385¹ § 3 k.c. stanowi, że nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Natomiast przepis kolejnego paragrafu stanowi, że ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje. Zgodnie z przepisem art. 385² k.c. oceny zgodności postanowienia umowy z dobrymi obyczajami dokonuje się według stanu z chwili zawarcia umowy, biorąc pod uwagę jej treść, okoliczności zawarcia oraz uwzględniając umowy pozostające w związku z umową obejmującą postanowienie będące przedmiotem oceny.

W ocenie Sądu zapis dotyczący kosztów wezwań i upomnień, zmierza do obejścia przepisów o odsetkach maksymalnych. Zgodnie z przepisem art. 359 § 2¹ k.c., maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne). Sąd nie stracił z pola widzenia faktu, iż strona powodowa naliczyła pozwanemu odsetki maksymalne, które Sąd zasądził. Tym samym przedmiotowa opłata w oderwaniu od kosztów samej usługi, stawałaby się ukrytą opłatą, bądź też ukrytymi, wyższymi niż maksymalne, odsetkami od sumy pożyczonego kapitału. Postanowienie takie, jako zmierzające do obejścia prawa byłoby nieważne na mocy przepisu art. 58 § 1 k.c.

W tym miejscu należy wskazać, iż strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedłożyła jakichkolwiek dowodów w jakiej wysokości poniosła koszty opłat za wezwania do zapłaty.

Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.230,10 zł, która stanowi różnicę pomiędzy żądaniem pozwu, a oddalonym przez Sąd żądaniem zasądzenia kosztów opłat manipulacyjnych w kwocie 135 zł.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności uzasadnia z kolei przepis art. 333 § 1 punkt 3 k.p.c., który nakazuje, w przypadku wydania wyroku zaocznego, nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Orzeczenie o kosztach jest uzasadnione treścią art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., który stanowi, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa utrzymała się ze swoim roszczeniem w 90 %. Na koszty procesu złożyły się opłata sądowa w kwocie 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, prowizja e-C. o,38 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 zł zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Strona powodowa poniosła koszty procesu w łącznej wysokości 227,38 zł. W związku z tym, iż strona powodowa wygrała sprawę w 90 % Sąd zasądził na rzecz strony powodowej od pozwanej 90 % łącznej sumy kosztów procesu jakie poniosła, czyli kwotę 204,64 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.